

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 115/07

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď. - S. o. f. H., so sídlom v H., Česká republika, zastúpeného advokátom JUDr. J. H., B., pre porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Bratislava I z 2. novembra 2004 sp. zn. ZSro 4731/02 Sro 3174/B a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2006 sp. zn. 3 Obo 262/05 a rozsudkami Krajského súdu v Bratislave z 22. apríla 1996 sp. zn. 22 Cb 21/96 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. mája 1997 sp. zn. 2 Obo 170/96 a takto

rozhodol:

Sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď. - S. o. f. H. odmieta.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. marca 2007 doručená sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď. - S. o. f. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta

porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru (ďalej len „dodatkový protokol“) uzneseniami Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) z 2. novembra 2004 sp. zn. ZSro 4731/02 Sro 3174/B a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 22. novembra 2006 sp. zn. 3 Obo 262/05 a rozsudkami Krajského súdu v Bratislave [bývalého Mestského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“)] z 22. apríla 1996 sp. zn. 22 Cb 21/96 a najvyššieho súdu zo 14. mája 1997 sp. zn. 2 Obo 170/96.

V sťažnosti sa okrem iného uvádza:

„Sťažovateľ ako odporca vo veci Rozsudku, (bývalého Mestského súdu v Bratislave) dnes Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 22 Cb 21/96 zo dňa 22. 4. 1996 a Rozsudku NS SR sp. zn. 2 Obo 170/96 zo dňa 14. 5. 1997, podal dňa 10. 2. 2005 návrh na obnovu konania v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. (...)

Krajský súd návrh na obnovu konania uznesením sp. zn. 7 Cbs 42/05-40 dňa 6. 7. 2005 zamietol. (...)

Proti uzneseniu sťažovateľ podal odvolanie dňa 20. 9. 2005, ktoré dňa 4. 5. 2006 doplnil a dňa 22. 5. 2006 podal žiadosť na NS SR o konanie vo veci. (...)

NS SR Uznesením sp. zn. 3 Obo 262/2006 zo dňa 22. 11. 2006 rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7 Cbs 42/05 potvrdil. (...)

Najvyšší súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil v zmysle § 219 O. s. p. z dôvodu, že na podanie návrhu na obnovu konania neboli splnené podmienky v zmysle § 228 ods. 1 písm. c) O. s. p. ako aj z dôvodu, že návrh nebol podaný v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia sp. zn. 2 Obo 170/96 napadnutého týmto návrhom (...)“.

Sťažovateľ v ďalšej časti sťažnosti podrobne opisuje skutočnosti, ktoré predchádzali návrhu na obnovu konania a uvádza, v čom vidí porušenie svojich práv okresným súdom, na ktorom *„(...) bezdôvodným priet'ahmi o oprave nesprávneho zápisu sťažovateľa v obchodnom registri v konaní sp. zn. ZSro 4731/02 Sro 3174/B došlo k situácii, že sťažovateľovi nebolo umožnené v zákonnej lehote 3 rokov sa domáhať obnovy konania proti*

(nezákonným) rozsudkom sp. zn. 22 Cb 21/96 a 2 Obo 170/06, čím sťažovateľovi bolo odopreté právo na spravodlivé súdne konanie“ a v závere navrhuje ústavnému súdu, aby rozhodol takto:

„Okresný súd Bratislava I Obchodný register v konaní vedenom pod sp. zn. ZF 64/96, Firm 3264/B-8, Krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 22 Cb 21/96, NS SR v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obo 170/96 porušili právo sťažovateľa,

JUDr. Ing. D. Ď. – S. o. f. H., H., v tom, že jeho vec týkajúca sa zápisu v Obchodnom registri bola prerokovaná s prietiahmi, čím bol v konaniach sp. zn. 22 Cb 21/96 a sp. zn. 2 Obo 170/96 porušený čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd SR Uznesenie NS SR sp. zn. 3 Obo 262/2005 zo dňa 22. 11. 2006 zrušuje a prikazuje NS SR vo veci pokračovať v konaní a rozhodnúť bez zbytočných prietahov, ako nezávislému a nestrannému súdu zriadeného zákonom.

JUDr. Ing. D. Ď. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 400 000,- Sk a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 7 499,- Sk (...)“.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. Sťažovateľ v časti sťažnosti tvrdí, že ním označené základné práva boli porušené rozsudkom krajského súdu z 22. apríla 1996 sp. zn. 22 Cb 21/96 a rozsudkom najvyššieho súdu zo 14. mája 1997 sp. zn. 2 Obo 170/96, ktoré podľa zistenia ústavného súdu nadobudli právoplatnosť 9. júla 1997.

Zo spisového materiálu ústavného súdu v právnej veci sťažovateľa sp. zn. IV. ÚS 30/02 vyplýva, že sťažovateľ sa v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 5. augusta 2002 už raz domáhal vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy označenými rozhodnutiami krajského súdu sp. zn. 22 Cb 21/96 a najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 170/96, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením z 3. októbra 2003 sp. zn. IV. ÚS 30/02 tak, že ju ako oneskorene podanú odmietol.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol.

Vzhľadom na túto skutočnosť bola sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietnutá pre neprípustnosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2. Čo sa týka namietaného porušenia označených základných práv sťažovateľa uznesením okresného súdu z 2. novembra 2004 (v spojení s opravným uznesením z 11. novembra 2004) v konaní vedenom pod sp. zn. ZSro 4731/02 Sro 3174/B, v tejto časti sťažnosť ústavný súd odmietol ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Zákonnou podmienkou prijatia sťažnosti na ďalšie konanie podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde je, že sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Keďže sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, s prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti namietaného konania a uznesenia okresného súdu z 2. novembra 2004 sp. zn. ZSro 4731/02 Sro 3174/B (20. júl 2005), ktorými mali byť porušené označené základné práva podľa ústavy, právo podľa dohovoru a podľa dodatkového protokolu, a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (19. marec 2007) je možné konštatovať, že lehota ustanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľovi bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, ako bola doručená sťažnosť ústavnému súdu.

3. Sťažovateľ v časti sťažnosti ďalej namieta, že uznesením najvyššieho súdu z 22. novembra 2006 sp. zn. 3 Obo 262/05 došlo k porušeniu označených základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru tým, že potvrdil rozhodnutie krajského súdu zo 6. júla 2005 sp. zn. 7 Cbs 42/05, ktorý návrh na obnovu konania zamietol. Sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti bližšie neuviedol, v čom vidí porušenie označených základných práv týmito rozhodnutiami všeobecných súdov. V danom prípade vychádzajúc z petitu sťažnosti, ktorým je ústavný súd viazaný (podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde) sťažovateľ navyše svoj návrh na rozhodnutie ústavného súdu o porušení jeho označených základných práv postupom najvyššieho súdu v uvedenom konaní ani nespája.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť je preto možné považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť

porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 56/03, IV. ÚS 59/03).

Obnova konania, ktorá je upravená v druhej hlave štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), je prípustná len z dôvodov ustanovených v § 228 až 231 OSP, pričom návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť (§ 230 ods. 1 OSP). Pre konanie o obnove konania platia primerane ustanovenia o konaní v prvom stupni (§ 232 OSP). Návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí (§ 234 ods. 1 OSP).

V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že na skúmanie prípustnosti návrhu na začatie súdneho konania vrátane návrhu na povolenie obnovy konania, jeho opodstatnenosti, dodržania zákonných lehôt, oprávnenosti navrhovateľa takýto návrh podať, právomoci o ňom konať a rozhodnúť, či splnenia iných zákonom ustanovených náležitostí je zásadne príslušný orgán, ktorý rozhoduje o merite návrhu - inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc skúmať to, či návrh zodpovedá tým podmienkam, ktoré pre konanie o ňom ustanovuje príslušný procesný kódex. Ingerencia ústavného súdu do výkonu tejto právomoci všeobecných súdov je opodstatnená len v prípade jeho nezlučiteľnosti s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou.

Ústavný súd nezistil medzi dôvodmi a skutočnosťami, ktoré sťažovateľ uvádzal v konaní pred ústavným súdom, žiadny taký dôvod alebo skutočnosť, ktoré by mohli spochybniť právne závery všeobecných súdov o existencii a relevantnosti dôvodov, na základe ktorých tento návrh sťažovateľa zamietli, alebo by sa inak javili ako zjavne neodôvodnené či svojvoľné, preto ústavný súd odmietol jeho sťažnosť v tejto časti pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá v celom rozsahu, bolo preto už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími jeho požiadavkami uvedenými v sťažnosti.

